

Nr 4.

Ankom till riksdagens kansli den 14 februari 1916 kl. 4 e. m.

Bevillningsutskottets betänkande, i anledning av väckt motion om skrivelse till Kungl. Maj:t angående en särskild penningsskatt å ogifta personer m. fl. (2:a avd.)

Närvarande: herrar K. G. Karlsson, Nilsson i Bonarp, Hammarström, frih. C. J. Beck-Friis, Ollas A. Ericsson, Oskar Eklund, Lyckholm, Antonsson, K. A. Nilson, frih. Fleming, frih. Palmstierna, Jeansson i Kalmar, Källman, Jonsson i Hökhult, Petrén, Månsson, Berg i Staby, Jönsson i Revinge och Holmström.

I en inom andra kammaren väckt, till bevillningsutskottet hänvisad motion, nr 84, föreslår herr *Johansson* i Brånalt, »att riksdagen måtte besluta att i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om, att utredning verkställes, antingen genom den arbetande kommunalskattekommittén, eller annorledes, om särskild penningsskatt å ogifta män och kvinnor i viss ålder, ävensom å gifta makar med inga eller högst 2 barn att försörja, och där- efter för riksdagen framlägga det förslag, vartill utredningen kan för- anleda».

Beträffande motiveringen för detta förslag får utskottet hänvisa till motionen.

Såsom i motionen erinras, framfördes av herr *Johansson* jämväl vid förra årets riksdag motion i förevarande ämne, II: 48, vilken slutade med i sak enahanda yrkande som den nu väckta. Samtidigt förelägo motioner rörande skattelindringar för familjeförsörjare och ändrade bestämmelser för *Utskottet.*

Bihang till riksdagens protokoll 1916. 7 saml. 4 häft. (Nr 4.) 1

äkta makars taxering. Bevillningsutskottet, som företog dessa ärenden till behandling i ett sammanhang och på angivna skäl i sitt betänkande nr 10 avstyrkte alla motionerna, yttrade särskilt i fråga om herr Johanssons motion följande:

»Vad slutligen beträffar herr Johanssons i Brånalt motion, II: 48, måste utskottet uttala starka tvivelsmål rörande lämpligheten av den väg motionären förordat. Rättvist är, att en ensam person, som icke betungas av försörjningsskyldighet för andra och således själfvallet besitter större skatteförmåga, lämnar relativt större direkt bidrag till det allmänna. Enligt utskottets uppfattning är det emellertid osäkert, i vad mån motionärens förslag komme att verka i sådan riktning. Den naturliga försörjningsplikten, den må föreligga för den ogifte eller gifte, är efter utskottets åsikt den enda rationella grunden för ifrågavarande skattelättnader, men det är långt ifrån alltid så, att vederbörandes civilstånd berättigar till slutsatser i detta avseende. Erinras må, att änklingar och änkor ofta nog hava större svårigheter än de gifta att draga försorg om en talrik barnskara, ävensom att i många fall försörjningsplikt mot föräldrar och andra anhöriga kan hindra en person att ingå äktenskap. Någon motsvarighet till den föreslagna särskilda skatten å ogifta personer m. fl. lärer, efter vad utskottet kunnat inhämta, ej heller finnas i andra europeiska länder. Till den del, denna skatt skulle drabba barnlösa makar och makar med blott ett eller två barn, är den ock olämplig. Om däremot större lättnader i de normala skatterna beredas dem, som hava flera barn att försörja, följer därav i sin ordning, att såväl ogifta som barnlösa få relativt större andel i landets skattebörd, i all synnerhet den kommunala.»

Mot detta yttrande reserverade sig sex ledamöter, likväl endast i så måtto, att de »ansett, att i utskottets motivering till dess avstyrkande av herr Johanssons i Brånalt motion, II: 48, bort givas uttryck åt, att vid en allsidig utredning av de beskattningsproblem, som beröras i utskottets betänkande, den huvudtanke, som ligger bakom sagda motion och tidigare förslag i enahanda riktning, kan förtjäna att upptagas till prövning, om också ett eventuellt realiserande av densamma givetvis bör ske efter andra grunder och helt annan måttstock än motionären satt i fråga».

Båda kamrarna godkände utskottets hemställan, andra kammaren dock med bifall beträffande motiveringen till reservationen.

Motionären har i år givit sitt förslag en omformulerad motivering. Några nya synpunkter och skäl av mera övertygande art kunna emellertid ej anses förebragta. Då ej heller själva sakförhållandena kommit i något ändrat läge, får utskottet hemställa,

att herr Johanssons i Brånalt förevarande motion, II: 84, om skrivelse till Kungl. Maj:t angående en särskild penningskatt å ogifta personer m. fl., icke måtte till någon riksdagens åtgärd föranleda.

Stockholm den 14 februari 1916.

På bevillningsutskottets vägnar:

K. G. KARLSSON.
